

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 1C/355/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612221752
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gargulová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2013:7612221752.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudkyňa JUDr. Jana Gargulová, v právnej veci navrhovateľky S. X.N., J.. XX. X. XXXX, G. Z. Č.. XXX/X, E., zastúpenej JUDr. Jánom Burocim, advokátom, Chrapčiakova č. 7, Spišská Nová Ves, proti odporcovi V. X. Ž. K., M.. N., N. N. A. Č.. X, H., F.: XXXXXXXX, zastúpenému JUDr. Gabrielom Gulbišom, advokátom, Boženy Nemcovej č. 22, Košice, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd **zrušuje** rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice, so sídlom Alžbetina č. 41, Košice, sp. zn. 2C/101/2012 zo dňa 19. 1. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. 10. 2012.

Súd **odkladá** vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice, so sídlom Alžbetina č. 41, Košice, sp. zn. 2C/101/2012 zo dňa 19. 1. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. 10. 2012 a to do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Žalovaný je **povinný** zaplatiť žalobkyňi v prospech jej právneho zástupcu trovy konania vo výške 269,99 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je **povinný** zaplatiť na účet Okresného súdu Spišská Nová Ves súdny poplatok z návrhu v sume 99,50 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa podala na tunajšom súde návrh, ktorým sa dožadovala zrušenia rozhodcovského rozsudku s odôvodnením, že Arbitrážny súd Košice so sídlom Alžbetina 41 vydal dňa 19. 1. 2012 sp. zn. 2C /101/2012 rozsudok, ktorým bola žalobkyňa zaviazaná k úhrade dlžnej sumy. Žalobkyňa podanou žalobou spochybnila právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť predmetnú vec vzhľadom na to, že boli porušené jej práva domáhať sa ochrany pred všeobecným súdom. Právomoc rozhodcovského súdu mala byť založená podľa jej názoru neplatnou rozhodcovskou doložkou. Žiadala priznať i náhradu trov konania.

Žalobkyňa potvrdila, že so žalovaným uzavrela poisťnú zmluvu a podpísala aj prevzatie všeobecných zmluvných podmienok vrátane osobitného zmluvného dojednania ohľadne rozhodcovského konania. Nebolo jej však vysvetlené, čo podpisuje. Potvrdila, že jej bol doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý prevzala osobne. Uviedla, že bola oklamaná pri uzatváraní zmluvy v tom, že zmluva je pre ňu výhodná, pokiaľ sa poisť spolu s deťmi a na žalovanému z titulu zmluvy pravidelne platila po 500,- Sk. potvrdila, že obdržala výzvu na zaplatenie dlžnej sumy.

Na pojednávaní sa žalovaný nezúčastnil. Doručenie predvolania mal súd riadne vykázané, preto v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. súd pojednával v jeho neprítomnosti.

Právny zástupca žalovaného tvrdil, že rozhodcovská doložka bola individuálne dojednaná, preto je platná a zákonná. Poukázal na všeobecné poisťné podmienky, ktorých podpisom žalobca potvrdil ich prevzatie a následne osobitným zmluvným dojednaním č. 1/2007 ku konkrétnej poisťnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX žalobkyňa osobitne podpísala vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle XV v časti týchto VPP a toto chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku. Teda tvrdil, že rozhodcovská doložka bola individuálne medzi účastníkmi konania dojednaná. Vo vzťahu k prednesu právneho zástupcu žalobcu uviedol, že neexistuje žiadne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktorým by bola namietaná neplatná rozhodcovská doložka. Namietal aj nedostatok právomoci procesného súdu, pretože sa jedná o súbeh súdnej právomoci a právomoci rozhodcovského súdu. Žiadal preto konanie zastaviť, resp. návrh zamietnuť a priznať i náhradu trov konania.

Súd si vyžiadal od Arbitrážneho súdu Košice zaslanie kompletného spisového materiálu 2C/101/2012 a zistil, že na základe návrhu žalovaného zo dňa 2. 1. 2012 sa žalovaný na rozhodcovskom súde dožadoval zaplatenia sumy 61,74 eur s odkazom na ustanovenie časti XVII ods. 7a (resp. ods. 8) z titulu nákladov poisťovne vynaložených na uzavretie poistenia. K návrhu bola priložená poisťná zmluva XXXXXXXXXXXX zo dňa 25. 2. 2008, výňatok všeobecných poisťných podmienok (strana 11), oznámenie žalovaného adresované žalobcovi dňa 23. 10. 2009 o zániku poistenia, sadzby provízií pre jednotlivé druhy poistenia, potvrdenie Arbitrážneho súdu Košice o prijatí návrhu dňa 4. 1. 2012, písomné potvrdenie prijatia rozhodovania v spore vedenom pred Arbitrážnym súdom v Košiciach, upovedomenie o začatí konania pred rozhodcovským súdom z 9. 1. 2012, rokovací poriadok Arbitrážneho súdu Košice v úplnom znení od 10.3.2011 a rozhodcovský rozsudok zo dňa 19. 1. 2012, ktorý bol doručený účastníkom (a to žalovanému dňa 28. 9. 2012 a žalobkyňi dňa 8.10.2012, ktorý jej bol doručený spolu aj so žalobou.

Žalobkyňa prostredníctvom svoj právneho zástupcu preložila do spisu poisťnú zmluva XXXXXXXXXXXX zo dňa 25. 2. 2008 a Všeobecné poisťné podmienky - v spise sa nachádzajú na č.l. 34-47.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 244/2002 v znení neskorších predpisov tento zákon upravuje
a) rozhodovanie majetkových sporov vzniknutých z tuzemských a z medzinárodných obchodnoprávných a občianskoprávných vzťahov, ak je miesto rozhodcovského konania v Slovenskej republike,
b) uznanie a výkon tuzemských a cudzích rozhodcovských rozhodnutí v Slovenskej republike.

Podľa § 3 ods. 1 cit. zák. rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 4 ods. 1 cit. zák. rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Podľa § 8 ods. 1,2 cit. zák. zmluvné strany sa v rozhodcovskej zmluve môžu dohodnúť na osobe rozhodcu (rozhodcov) alebo na postupe jeho dodatočného ustanovenia. Ak sa zmluvné strany nedohodli ani na osobe rozhodcu (rozhodcov), ani na postupe jeho dodatočného ustanovenia,
a) pri rozhodcovskom konaní s tromi rozhodcami každá zmluvná strana ustanoví jedného rozhodcu a takto ustanovení rozhodcovia následne ustanovia tretieho predsedajúceho rozhodcu; ak zmluvná strana neustanoví rozhodcu do 15 dní od požiadania druhej zmluvnej strany alebo ak dvaja ustanovení rozhodcovia neustanovia tretieho predsedajúceho rozhodcu do 30 dní od ich ustanovenia, rozhodcu na žiadosť zmluvnej strany ustanoví vybraná osoba alebo súd,
b) pri rozhodcovskom konaní s viac ako tromi rozhodcami sa postupuje primerane podľa písmena a),
c) pri rozhodcovskom konaní s jedným rozhodcom tohto rozhodcu na žiadosť zmluvnej strany ustanoví vybraná osoba alebo súd.

Podľa § 12 ods. 6 cit. zák. zmluvné strany sa môžu dohodnúť, že svoj spor predložia na rozhodnutie určitému stálemu rozhodcovskému súdu. V tom prípade platí, že sa podrobujú predpisom stáleho rozhodcovského súdu podľa § 13 a 14, ktoré sú platné v čase začatia rozhodcovského konania pred týmto stálym rozhodcovským súdom, ak sa v rozhodcovskej zmluve nedohodli inak.

Podľa § 33 ods. 2 cit. zák. rozhodcovský súd musí rozhodnúť o každom návrhu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe alebo uplatnenom dodatočne počas rozhodcovského konania; nesmie však prekročiť medze uplatnených návrhov. Nemožno prisúdiť, čo odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom a plnenie, ktoré je nemožné. Rovnako nemožno prisúdiť plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, najmä ak obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ak sa dôvod, pre ktorý nemožno prisúdiť plnenie vzťahuje len na časť zmluvy, nemožno prisúdiť plnenie týkajúce sa len tejto časti, pokiaľ z povahy zmluvy alebo jej obsahu alebo z okolností, za ktorých došlo k jej uzavretiu nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu. Pokiaľ uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy predchádzala nekalá obchodná praktika, nemožno prisúdiť plnenie v celom rozsahu.

Podľa § 40 ods. 1 písm. c) cit. zák. účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy.

Podľa § 40 ods. 1 písm. j) cit. zák. účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa 40 ods. 2 cit. zák. ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 41 ods. 1 cit. zák. žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Po vykonanom dokazovaní mal súd preukázané, že návrh žalobcu je v plnom rozsahu opodstatnený.

V prvom rade súd skúmal, či žalobca si svoj nárok uplatnil včas.

Súd zistil, že rozhodcovský rozsudok bol žalobkyni osobne doručený 8.10.2012 a návrh bol podaný na súde v lehote - 5.11.2012, z čoho vyplýva, že nárok žalobkyne bol uplatnený v zákonnej lehote.

Ja nesporné, že účastníci (žalovaný s predchádzajúcim obchodným menom K. Č.-N. K. V., a.s.) uzavreli dňa 25. 2. 2008 poisťovaciu zmluvu XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú i Všeobecné poisťovacie podmienky, prevzaté ktorých žalobkyňa podpísala dňa 25. 2. 2008. Súčasťou týchto Všeobecných poisťovacích podmienok je i osobitné zmluvné dojednanie č. 01/2007 k poisťovacej zmluve č. XXXXXXXXXX0, na základe ktorého účastníci spoločne a každý zároveň samostatne vyjadrili svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle čl. XV týchto VPP. Zároveň prehlásili, že toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku.

Rozhodcovská zmluva môže byť uzavretá ako samostatná zmluva (samostatný zmluvný dokument) alebo ako rozhodcovská doložka k zmluve.

V danom prípade rozhodcovská zmluva bola medzi účastníkmi konania dojednaná ako rozhodcovská doložka v rámci Všeobecných poisťovacích podmienok k poisťovacej zmluve č. XXXXXXXXXX.

Súd skúmal, či rozhodcovská doložka (napriek podpisu oboch zmluvných strán) bola medzi stranami dojednaná jednotlivo.

Vzhľadom na vyjadrenie žalobkyne, ktorá sa k týmto skutočnostiam nevedela vyjadriť - vypovedala, že nevedela, čo podpisuje, stotožnil sa súd s tvrdením zástupcu žalovaného, že rozhodcovská doložka bola individuálne dojednaná i vzhľadom na listinný dôkaz - Záznam o požiadavkách a potrebách klienta k poisťnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX z č.l. 70 spisu.

V čl. XV Všeobecných poisťných podmienok v súlade s osobitným zmluvným dojednaním č. 01/2007 k poisťnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX sa účastníci dohodli na riešení ich sporov v rozhodcovskom konaní, pričom nešpecifikovali osobu rozhodcu, nedohodli sa ani na postupe jeho dodatočného ustanovenia v zmysle § 8 ods. 1 cit. zák. a tiež sa nedohodli na tom, že svoj spor predložia na rozhodnutie určitému stálemu rozhodcovskému súdu.

Podľa Rokovacieho poriadku Arbitrážneho súdu Košice účinného od 10.3.2011 - prvej vety preambuly Arbitrážny súd Košice je stálym rozhodcovským súdom.

Súd teda konštatuje, že osobitným zmluvným dojednaním č. 01/2007 k poisťnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX účastníci spoločne a každý zároveň samostatne vyjadrili svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle čl. XV týchto VPP. Toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku. Zároveň v čl. XV Všeobecných poisťných podmienok sa účastníci konania nedohodli na osobe rozhodcu, nedohodli sa ani na postupe jeho dodatočného ustanovenia v zmysle § 8 ods. 1 cit. zák. a tiež sa nedohodli na tom, že svoj spor predložia na rozhodnutie určitému - t.j. konkrétne vymedzenému stálemu rozhodcovskému súdu.

Citované ustanovenie tak hodnotí súd ako neurčitý právny úkon, ktorý je v zmysle § 37 OZ neplatný a zároveň ako právny úkon, ktorý je v rozpore so zákonom č. 244/2002 (pokiaľ sa týka ustanovenia § 8 ods. 1 a § 12 ods. 6) - je teda i podľa § 39 OZ neplatným úkonom, pričom v oboch prípadoch ide o absolútnu neplatnosť.

Na základe týchto skutočností považoval súd rozhodcovskú zmluvu (rozhodcovskú doložku) za neplatnú v zmysle § 40 ods. 1 písm. c) zák. č. 244/2002 Z.z.

Žalobca namietal i neplatnosť doložky s poukazom na ustanovenie § 40 ods. 1 písm. j) zák. č. 244/2002 Z.z.

K tomu súd dodáva, že v súlade s dôvodovou správou k zákonu č. 71/2009 Z.z. (t.j. poslednou novelou zák. č. 244/2002 Z.z.) s odkazom na judikatúru Európskeho súdneho dvora mal rozhodca pri svojej rozhodovacej činnosti zohľadniť i konkrétnu judikatúru, najmä:

- Océano Grupo Editorial SA - C-240/98 - oprávnenie (povinnosť) vnútroštátneho súdu zhodnotiť z úradnej povinnosti nekalosť podmienky v spotrebiteľskej zmluve za účelom dosiahnutia všeobecného efektu súdneho rozhodnutia;

- Elisa María Mostaza Claro - C 168/05 - povinnosť vnútroštátneho súdu skúmať neplatnosť rozhodcovskej zmluvy v konaní o zrušení rozhodcovského rozhodnutia, hoci spotrebiteľ nekalosť rozhodcovskej zmluvy v rozhodcovskom konaní nenamietal

- Cofidis - C 473/00 - povinnosť súdu neaplikovať vnútroštátne procesné pravidlo týkajúce sa možnosti namietat neprimeranosť zmluvnej podmienky; možnosť súdu skúmať ex offio nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný zároveň na zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou, a na prispievanie k splneniu cieľa stanoveného v jej článku 7, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok prispievajúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

I ustanovenie § 33 zákona o rozhodcovskom konaní obsahuje úpravu, podľa ktorej nemožno rozhodcovským rozsudkom prisúdiť, čo odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom a plnenie, ktoré je nemožné. Z tohto pohľadu sa mal rozhodca vo svojom rozhodnutí zaoberať samotným predmetom rozhodcovského konania, a to požiadavkou žalovaného na zaplatenie sumy 61,74 € uplatnenej na základe časti XVII ods. 7a (resp. 8) Všeobecných poisťných podmienok.

V zmysle dôvodovej správy k zákonu č. 71/2009 Z.z. ak voči spotrebiteľovi boli použité nekalé praktiky, alebo ak zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, nie je možné vôbec uvažovať, aby rozhodca vyberal nejakú časť zmluvy a priznával nejaké čiastočné plnenie. Zároveň ide aj o prevenčné ustanovenie, aby sa dodávatelia zdržiavali používania nekalých praktík alebo neprijateľných zmluvných podmienok. Nejaké zužovanie dopadu neprijateľnej zmluvnej podmienky a nekalej praktiky by sa míňalo cieľom, ktorý sleduje návrh zákona. Nijako pritom nie sú dotknuté nároky dodávateľov uplatniť svoj nárok pred sudcom a novela Občianskeho súdneho poriadku poskytuje veľmi efektívne nové mechanizmy poskytnutia spravodlivosti, vrátane prvkov ochrany spotrebiteľa. Ak ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, bez ďalšieho pôjde o dôvod na podanie žaloby na okresnom súde, ak pri rozhodovaní boli porušené ustanovenia určené na ochranu spotrebiteľa. Už len z dôvodu, že neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v ustanovení § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka sú len demonštratívne vypočítané, nie je možné vypočítať všetky ustanovenia, porušenie ktorých bude dôvodom na podanie žaloby na zrušenia rozhodcovského rozsudku.

Z rozhodcovského rozsudku nevyplýva, či rozhodca predmet sporu posudzoval či neposudzoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, či toto ustanovenie Všeobecných poisťných podmienok bolo individuálne dojednané a súd zároveň poukazuje na to, že z predloženého Záznamu o požiadavkách a potrebách klienta k poisťnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX z č.l. 70 spisu nevyplýva, že by o predmete rozhodcovského konania žalobca touto formou žalovaného vôbec poučoval.

Súd teda skonštatoval i existenciu dôvodov pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 40 ods. 1 písm. j).

Z týchto dôvodov súd návrhu žalobcu na zrušenie rozhodcovského rozsudku v plnom rozsahu vyhovel.

Žalobca požadoval i rozhodnúť i o odložení vykonateľnosti tohto rozhodcovského rozsudku.

Lustráciou súd síce nezistil prebiehajúce exekučné konanie medzi účastníkmi konania a ani z výsluchu žalobcu či zástupcu žalovaného súd túto skutočnosť preukázanú nemal. Zástupca žalobcu pred súdom (v konaní 1C 361/2012) vyhlásil, že priebežne na základe právoplatných rozhodcovských rozsudkov sú predexekučné výzvy účastníkom rozhodcovských konaní zasielané, preto s poukazom na ustanovenie § 40 ods. 2 zák. č. 244/2002 rozhodol súd i o odklade vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku.

K námietkam žalovaného (resp. jeho právneho zástupcu) súd považuje za potrebné dodať, že sa súd nestotožňuje s jeho tvrdením, že nie je daná miestna nepríslušnosť procesného súdu. Naopak, s poukazom na ustanovenie § 88 ods. 2 posledná veta O.s.p. na konanie o zrušení rozhodcovského rozsudku je však vždy príslušný súd, v ktorého obvode sa nachádza miesto rozhodcovského konania; ak je navrhovateľom spotrebiteľ, je na konanie príslušný súd, v obvode ktorého má bydlisko. Z dikcie zákona teda vyplýva, že miestna príslušnosť Okresného súdu Spišská Nová Ves je daná, pretože rozhodcovské konanie vychádzalo zo spotrebiteľskej zmluvy - podľa zmluvy totiž jednoznačne vyplýva, že žalobca bol žalovaným identifikovaný na základe rodného čísla (nie na základe DIČ-a) a z obsahu zmluvy nevyplýva, že žalobca pri uzatváraní zmluvy so žalovaným nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ).

Zároveň namietal, že poplatková povinnosť sa má vyrubiť žalobcovi podľa položky 3 písm. c) Sadzobníka súdnych poplatkov a v dôsledku nezaplatenia súdneho poplatku navrhol zastaviť konanie.

Súd však poukazuje na to, že v zmysle § 4 ods. 2 písm. za) zák. č. 71/1992 Zb. (ďalej Zákon o súdnych poplatkoch) je žalobca ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu oslobodený od platenia súdnych poplatkov, pričom toto ustanovenie odkazuje pod č. 4aa napr. na zákon o ochranu spotrebiteľa.

Žalobca je teda jednoznačne ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva oslobodený od platenia súdnych poplatkov v tomto konaní.

K podaniu právneho zástupcu žalovaného, ktorým namietal i nedostatok právomoci súdu na rozhodnutie o tejto veci a navrhol konanie zastaviť podľa § 106 O.s.p. súd udáva, že takýto postup by bolo možné zvoliť len pre prípad, ak by sa vec mala podľa zmluvy účastníkov prejednať v rozhodcovskom konaní. Toto ustanovenie nie je pre daný prípad použiteľné, pretože ustanovenie § 40 ods. 2 zák. č. 244/2002 odkazuje na prejednanie návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku príslušným súdom a nie rozhodcom. Teda ani táto námietka zástupcu žalovaného neobstojí.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 s použitím § 149 ods. 1 O. s. p. V konaní bol úspešný žalobca, ktorému vznikli trovy právneho zastúpenia. Ich výšku vyčíslil jeho právny zástupca v zmysle Vyhlášky MS SR č. 655/2004 s tým, že základná sadzba odmeny za jeden úkon právnej služby je v tomto prípade podľa § 11 ods. 1 písm. a) a vyhlášky t. j. 60,08 eur pre rok 2013 a 58,69 eur pre rok 2012. Za úkony právnej služby si podľa § 14 tejto vyhlášky uplatnil 1 úkon za rok 2012, a to príprava a prevzatie zastupovania dňa 14. 12. 2012. Za rok 2013 si uplatnil 3 úkony, a to podanie žaloby dňa 19. 2. 2013, vyjadrenie vo veci z 20. 3. 2013 a účasť na pojednávaní dňa 24.5. 2013, všetko po 60,08 eur. Spolu odmena tak činí 238,93 eur a k tomu náhrady výdavkov podľa § 15 až 17 vyhlášky, 1 krát režijný paušál po 7,63 eur a 3 úkony po 7,81 eur, spolu 31,06 eur. Celkom tak odmena a náhrada výdavkov činí 269,99 eur.

Súd považoval právnym zástupcom žalobcu takto vyčíslené trovy za dôvodné, a preto zaviazal žalovaného účastníka ako neúspešného účastníka v konaní na ich náhradu.

O povinnosti zaplatiť súdny poplatok z návrhu rozhodol súd podľa § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch s poukazom na položku 1 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkoch. Keďže žalobca bol v tomto konaní zo zákona oslobodený od ich platenia, v súlade s citovaným ustanovením zaviazal žalovaného ako neúspešného účastníka na jeho zaplatenie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.